

CAL ESTAR EN SILENCI QUAN ELS NENS DORMEN, NO QUAN ELS MATEN

Ens van ensenyar que el silenci és **respecte**.

Ens van ensenyar que se n'ha de fer a les biblioteques.

Ens van ensenyar que es parla en veu molt baixa quan algú descansa o dorm.

Ens van ensenyar que es guarda silenci en un espai de culte.

Però el **silenci** en relació a Gaza no és respecte, perquè allà hi ha un genocidi. I davant d'un genocidi, el silenci no és respecte, és complicitat.

Quan ja no ens fan mal les xifres, quan 18.000 infants morts sonen a estadística, encara es bombardegen hospitals i tendes de campanya, escoles i centres de refugiats. I s'enterren nadons a dotzenes, cada dia.

És en aquest moment, per tant, que toca mostrar la ferida oberta. Encara que incomodi, encara que molesti. Encara que diguin que no és el lloc ni el moment.

Perquè els nens i les nenes no han de morir així, si han de morir. No han de morir de gana, ni per les bombes ni per la falta d'aigua o de medicaments.

I mentre moren a milers a Gaza davant la indiferència, la connivència o la col.laboració còmplice de potències que es diuen democràtiques, nosaltres no podem abaixar la veu, no podem callar.

No és ara el moment de callar. És el moment de cridar ben fort, és el moment de fer el màxim soroll. Per cada nen assassinat, per cada família estroncada, per cada humanitat negada.

Davant del genocidi, ni indiferència, ni neutralitat ni silenci.

ATUREM LES GUERRES

Lleida, 23 de maig de 2025